

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

27 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Victor Boico și Liliana Catan

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Șișianu Ivan xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.12.2018 – 03.05.2019;

Instanța de apel: 15.07.2019 – 25.11.2019;

Instanța de recurs: 07.02.2020 – 27.10.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 03 mai 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Șișianu Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(2) Cod penal la 6 luni închisoare.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

S-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul statului cheltuieli pentru efectuarea expertizei tehnică-științifică în mărime de 17,08 lei.

S-a respins cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului în sumă de 1010 lei.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, a reținut că, la data de 03 octombrie 2018, aproximativ la orele 23:15, Șișianu Ivan, fără a deține un permis de conducere a mijloacelor de transport, a condus autoturismul de model „Ford Fiesta” cu numărul de înmatriculare xxxx, pe traseul local din sxxxxx, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat cerințele art.10 pct.2) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, și ignorând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere potrivit căruia: „, conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, ... ”, ca ulterior după ce a fost stopat de către angajații Inspectoratului de Poliție Cantemir, existând temeiuri suficiente de a presupune, că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, prin metoda testului alcooscopic la aparatul DRÂGER alcooltest 6810 nr.ARCH-0117, testarea cu nr.2850 din data de 03 octombrie 2018, s-a constatat, că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituia 0,85 mg/l., ceea ce corespunde stării de ebrietate alcoolice cu grad avansat.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de stabilirea pedepsei principale, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat a invocat, instanța de fond corect a apreciat și încadrat acțiunile inculpatului, însă la aplicarea pedepsei penale față de inculpatul Șișianu Ivan, nu a ținut cont de faptul că, inculpatul anterior a fost judecat și anume prin sentința Judecătoriei Cahul, (sediul Cantemir) din data de 22 octombrie 2018, a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la pedeapsă penală sub formă de 133 ore de muncă neremunerată în folosul societății; prin sentința Judecătoriei Cantemir din data de 11 mai 2012, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.166 alin.(2) lit. d), e), 152 alin.(2) lit. e) Cod penal la 4 ani de închisoare, cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 4 ani.

Prin urmare s-a constatat că pedepsele penale respective nu și-au atins scopul, deoarece inculpatul nu s-a reeducat, astfel încât la mai puțin de 2 luni de zile de la adoptarea sentinței de condamnare în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, inculpatul Șișianu Ivan din nou a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal. Iar potrivit prevederilor art.34 Cod penal, infracțiunea comisă de către Șișianu Ivan, constituie recidivă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, a fost admis apelul declarat, și s-a modificat parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilită inculpatului Șișianu Ivan în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen

de 6 luni cu executare în penitenciar de tip deschis, s-a suspendat condiționat, pe un termen de probă de 5 ani.

În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești pe caz.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Șișianu Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.264¹ alin.(4) Cod penal după indicii calificativi – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Referitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a statuat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61 și 75 Cod penal, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, care va contribui la restabilirea echității sociale și este corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, categoria și mărimea pedepsei fiind corect stabilite inculpatului Șișianu Ivan, în această parte, soluția instanței de fond fiind una corectă și echitabilă.

Însă, prima instanță eronat a conchis în partea stabilirii limitei de 1 (unu) ani, a termenului de probațiune, fără a aprecia în mod corespunzător circumstanțele cauzei.

Astfel, instanța de apel a considerat că urmează să intervină în actul judecătoresc contestat, doar în partea termenului de probă stabilit de către instanța de fond, prin modificarea acestuia de la limita minimă de 1 an stabilit prin sentința atacată, la limita maximă de 5 ani, reieșind din faptul că din materialele anexate la cauza penală, s-a constatat cu certitudine că inculpatul Șișianu Ivan a fost judecat și anume: prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din data de 22 octombrie 2018, a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(4) din Codul penal, la pedeapsă penală sub formă de 133 ore de muncă neremunerată în folosul societății.

La fel, prin sentința Judecătoriei Cantemir din data de 11 mai 2012, în baza art.art.166 alin.(2) lit. d), e), 152 alin.(2) lit. e) din Codul penal, inculpatul a fost condamnat la 4 ani de închisoare cu suspendare condiționată, cu stabilirea termenului de probă de 4 ani, în ambele situații antecedentele penale ale inculpatului fiind stinse la momentul de față.

Instanța de apel a respins alegațiile procurorului invocate în cererea de apel precum că, la mai puțin de 2 luni de zile de la adoptarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din data de 22 august 2018, de condamnare a inculpatului în baza art.264¹ alin.(4) din Codul penal, inculpatul Șișianu Ivan din nou a săvârșit

infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) din Codul penal, fapt care potrivit prevederilor art.34 din Codul penal, constituie recidivă, or în conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) lit. e) din Codul penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei. Mai mult, prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din data de 22 octombrie 2018, Șișianu Ivan a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(4) din Codul penal, la o pedeapsă sub formă de 133 ore muncă neremunerată în folosul societății

Pedeapsa a fost executată integral, fapt confirmat prin certificatul eliberat de către Biroul de Probațiune Cantemir, prin care se confirmă că, inculpatul Șișianu Ivan a executat munca neremunerată de la data de 05 octombrie 2018, până la data de 12 decembrie 2018, în mărime de 133 de ore (f.d.63).

Respectiv, prin prisma prevederilor art.111 alin.(1) lit. e) Cod penal, instanța de apel a constatat că antecedentul penal a fost stins în momentul comiterii infracțiunii încriminate în prezenta cauză penală inculpatului Șișianu Ivan, iar argumentele apelantului invocate în acest sens, sunt nefondate și urmează a fi respinse.

Cu toate acestea, instanța de apel a constatat că, în pofida faptului condamnării anterioare a inculpatului la o pedeapsă penală cu închisoarea și aplicarea în privința acestuia a unui termen de probă de 4 ani, chiar dacă antecedentul penal a fost stins, inculpatul Șișianu Ivan a comis din nou cu intenție o altă infracțiune, similară cu cea pentru care anterior a mai fost atras la răspundere penală.

Circumstanțele date au format convingerea instanței de apel că, inculpatul Șișianu Ivan nu a conștientizat și nu a îndreptățit încrederea ce i-a fost acordată de către instanța de judecată, atunci când ultimul a fost condamnat la 4 ani de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe un termen de probă de 4 ani.

Mai mult, comiterea repetată a infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, la un interval foarte scurt de timp după precedenta condamnare, întărește convingerea că termenul de probă de doar 1 an stabilit prin sentința atacată, nu este proporțional și eficace pentru formarea în conștiința inculpatului, a scopului primordial al pedepsei penale.

Din aceste considerente, instanța de apel a constatat necesitatea modificării sentințe, în partea stabilirii termenului de probă de 1 an, cu aplicarea în privința inculpatului Șișianu Ivan, condamnat în baza art.264¹ alin.(4) din Codul penal, la 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, a unui termen de probă de 5 ani. Or, doar prin stabilirea limitei maxime de 5 ani a termenului de probă, prevăzută de art.90 alin.(2) din Codul penal, va putea fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală,

concretizând că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În motivarea recursului, recurentul invocă blândețea pedepsei stabilite inculpatului, considerând că la stabilirea pedepsei, atât instanța de fond, cât și cea de apel au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale și neîntemeiat au aplicat prevederile art.90 Cod penal în privința inculpatului.

Astfel, recurentul consideră că instanța de fond de două ori a luat în considerație faptul că inculpatul Șișianu Ivan a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise. Inculpatul Șișianu Ivan deja a beneficiat de faptul că a recunoscut vinovăție, astfel cauza în privința lui a fost examinată în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală.

Recurentul menționează că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și nu au luat în considerație atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă și urmările rezultate din infracțiune, or, se atestă faptul că infracțiunile de acest gen, pentru inculpatul Șișianu Ivan au devenit o deprindere.

Anterior, lui Șișianu Ivan i-a fost acordată o șansă în vederea corectării comportamentului său, însă acesta nu a dat dovadă de conștientizarea caracterului ilegal al faptei sale.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit reține că, în susținerea recursului, procurorul a invocat prevederile art.427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când instanța de apel nu a individualizat corect pedeapsa.*

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal lărgit reține că, recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită

inculpatului, considerând-o prea blândă, solicitând în acest sens, dispunerea rejudecării cauzei în latura pedepsei.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, cât și de prevederile art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, de comportamentul acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, cât și în timpul ședințelor de judecată, și corect a considerat că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea Șişianu Ivan este posibilă și prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilind în privința acestuia *un termen maxim de probațiune de 5 ani*.

Pe cale de consecință, se reține că, pedeapsa aplicată lui Șişianu Ivan de către instanța de apel este una echitabilă, proporțională gravității infracțiunii săvârșite și suficientă pentru restabilirea echității sociale. Or, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că pedeapsa stabilită lui Șişianu Ivan de instanța de apel corespunde prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind una întemeiată, iar solicitarea acuzării privind dispunerea rejudecării cauzei în partea aplicării pedepsei, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanțele inferioare, considerând-o prea blândă, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate.

Subsidiar, cu referire la argumentul recurentului, precum că inculpatul anterior a mai fost condamnat, Colegiul penal lărgit reține că, antecedentele penale ale inculpatului Șişianu Ivan sunt stinse, iar potrivit prevederilor art.111 alin.(3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Referitor la alegațiile acuzatorului de stat, precum că, instanța a admis dubla valență la interpretarea unora și aceluiași circumstanțe atenuante și anume - recunoașterea vinovăției, atât la diminuarea pedepsei, aplicând dispoziția art.364¹ Cod de procedură penală, cât și la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră că sunt nefondate, or, instanțele de fond au remarcat faptul că, inculpatul Șişianu Ivan a recunoscut vina și astfel, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul subliniază că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de dispoziția alin.(8) al art.364¹ Cod de procedură penală, care stipulează că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

La fel, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, după ce instanța de judecată stabilește pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art.75 din Codul penal), continuând operațiunea de individualizare cu privire la

săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, care constă în dispoziția luată de instanța de judecată prin sentința de condamnare de a suspenda, pe o anumită durată și în anumite condiții, executarea pedepsei pronunțate.

Suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul aplicării art.90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 90 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse mai aspre în privința lui Șișianu Ivan.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră relevant de menționat că, CtEDO în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza 9 Varga și alții vs. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*)

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale, descrisă și la pct.4.1. a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile se acceptă și se însușește de Colegiul penal, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat, cu menținerea deciziei atacate.

7. În temeiul art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, în cauză penală privindu-l pe *Șișianu Ivan xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 decembrie 2020**.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Victor Boico

Liliana Catan

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Timofti Vladimir și Toma Nadejda
Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Șișianu Ivan Ivan**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2020, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Șișianu Ivan xxxxx, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar nu am fost de acord cu motivarea și soluția adoptată și am propus o altă soluție conformă prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală - "*De admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, de casat parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019 și sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 03 mai 2019 în cauza penală privindu-l pe Șișianu Ivan xxxxx, în partea în care se referă la individualizarea executării pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, urmând a fi executată pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.*

Termenul executării pedepsei de calculat din ziua reținerii inculpatului Șișianu Ivan xxxxx.

În rest de menținut decizia atacată".

3. Pentru a fi mai succinți, menționăm că susținem în tot ce este indicat în partea introductivă și descriptivă a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2020, în pct. 1-5, în prezenta cauză.

4. Expunem dezacordul cu motivele expuse în pct. 6 a prezentei decizii, care au dus la respingerea recursului ordinar declarat de procuror, considerând că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au respectat cerințele de motivare referitor la modul executării pedepsei de către inculpat, precum și nu au luat în considerare atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă și urmările rezultate din infracțiune, mai mult că se atestă faptul că comiterea infracțiunilor de acest gen, pentru inculpatul Șișianu Ivan a devenit o deprindere. Anterior, inculpatului Șișianu Ivan i-a fost acordată o șansă în vederea corectării comportamentului său, însă acesta nu a dat dovadă de conștientizarea caracterului ilegal al faptei sale.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, că obiect juridic special al infracțiunii au constituit relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare

de ebrietate, că inculpatul Șișianu Ivan anterior a fost condamnat, inclusiv pentru comiterea infracțiunii similare (*prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din data de 22 octombrie 2018, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pe acest articol i-a fost stabilită o pedeapsă penală sub formă de 133 ore de muncă neremunerată în folosul societății. La fel, inculpatul a fost judecat prin sentința Judecătorei Cantemir din data de 11 mai 2012, în baza articolelor 166 alin. (2) lit. d), e) și 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, condamnat la 4 ani de închisoare cu suspendarea condiționată, cu stabilirea termenului de probă de 4 ani*), conchidem că urmează a fi casată decizia instanței de apel în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal și urmează a fi dispusă executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, reieșind din motivele și metodele comiterii infracțiunii, inculpatul se prezintă a fi o persoană social - periculoasă și doar privarea de libertate va putea îngrădi societatea de la manifestarea unor acțiuni de acest gen din partea lui Șișianu Ivan.

Considerăm că pedeapsa aplicată lui Șișianu Ivan cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și menținută de către instanța de apel, va fi apreciată ca o atitudine tolerantă a statului față de aceste categorii de infracțiuni, ce va submina încrederea societății în eficiența și echitatea justiției.

5. Reieșind din aceste motive, am propus soluția indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar nu am fost susținuți de ceilalți judecători.

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda